

SENTÈNCIA 2002-60 DEL 17 DE DESEMBRE DE 2002

ESTRANGERS. Renovació de les autoritzacions de residència privilegiada. La residència efectiva suposa que el centre dels interessos personals i patrimonials es trobin en el territori andorrà.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1- La Sra. M.V.V. i el Sr. J.N.C. van interposar recurs contra la resolució del Govern de data 14 de novembre del 2001, confirmant les dues resolucions del Ministre de Justícia i Interior del 19 de juliol del 2001 de no renovar les seves autoritzacions de residència privilegiada.

2 – En la sentència del 18 de juny del 2002, el Tribunal des Batlles ha desestimat la demanda i ha declarat que la decisió del Govern és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

3 – En el seu recurs d'apel·lació de data 31 de juliol del 2002, els demandants manifesten principalment que :

- les sortides o estades estacionals a l'estranger, tampoc no comportarien pèrdua de la residència si es manté un arrelament al país no compatibles amb la suposada (i negada) voluntat d'abandonar-lo, el transcendent sobre tot és l'element subjectiu o intencional que comporten les estades temporals a l'estranger

4 – En la seva contesta de data 18 de setembre del 2002, el MI Govern manifesta principalment que:

- l'enquesta de la policia estableix que els interessats resideixen permanentment a la Seu d'Urgell des de fa 7 o 8 anys,

- el fet que els interessats siguin propietaris d'un habitatge al Principat no comporta sempre i de manera automàtica que els propietaris resideixin en permanència en l'esmentat domicili

- els requisits legals per a que es pugui renovar una autorització de residència i treball es residir i treballar al Principat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior , Sala Administrativa , es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon .- La situació jurídica dels demandants s'ha d'apreciar segons les disposicions del Decret del 3 de juliol de 1980, que és el text aplicable en aquest cas.

Segons la jurisprudència d'aquesta Sala, « el que permet la renovació de les autoritzacions d'aquesta classe és no solament la residència efectiva en el territori nacional sinó, en aquest cas, el fet de tenir un treball estable, que constitueixin els pressupòsits de fet sobre els quals es va lliurar l'autorització de la que se'n demana la renovació » (Sentència 96-22 del 6 de juny de 1996 ; veure igualment, la sentència 01-50 del 14 de desembre de 2001).

En l'absència de definició legal precisa de la « residència efectiva » aquesta Sala ha jutjat principalment en la sentència n° 02-21 de 2002 (Tarrida Castella) que la « residència efectiva » en el Principat suposa que el centre dels interessos personals i patrimonials es trobin en el territori andorrà.

La determinació del centre dels interessos personals i patrimonials resulta de la combinació de diversos elements objectius i subjectius que permetin al jutge apreciar la situació dels interessats en cada cas concret.

En aquest anàlisi, els elements objectius, derivats del fet material de residir o no en el territori s'ha de considerar amb prioritat. Els elements subjectius s'han d'examinar en segon lloc, i només eventualment poden matisar l'element material que esdevé essencial. Per tant els dos elements no es poden situar en el mateix pla.

Tercer.- En aquest cas, resulta de l'enquesta de la policia, quines constatacions no han estat realment discutides, que els demandants no residien efectivament a Andorra (veure en particular el foli 108 i següents.). Per tant és cert que el « centre dels seus interessos personals i patrimonials » no es troba a Andorra. D'aquesta manera una suposada intenció de continuar vinculats al Principat no és un element suficient que permeti considerar que tinguin una residència efectiva a Andorra.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat

Segon : Confirmar la sentència recorreguda

Tercer : No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.